

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8004 Dep
0032 OSLO

Deres ref.
15/1514-1

Vår ref.
15/2472 - ÅST

Dato
01.07.2015

Høring – endring av lov og forskrifter om offentlige anskaffelser

Vi viser til Nærings- og fiskeridepartementets brev av 17. mars 2015 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader utkastet til endringer i anskaffelsesloven (høringsnotat 1):

Lovens tittel

NFD bør nå vurdere hensiktsmessigheten av å gi loven en offisiell korttittel.

Til §§ 2 og 3

Det er i loven sentralt å si noe om hvilke *kontraktstyper* mv. som er omfattet og *hvem* loven gjelder for. Begge deler har med lovens virkeområde å gjøre. En kunne vurdere å slå de til paragrafene sammen til én, f.eks. slik at utkastet § 3 første ledd ble tatt inn etter utkastet § 2 første ledd.

Begrepet «virkeområde» kan omfatte ulike spørsmål, f.eks. både geografisk virkeområde, hvem loven gjelder for og hvilke kontraktstyper mv. som er omfattet. Rekkevidden av den skisserte forskriftshjemmelen i § 1 første ledd fremstår ut fra dette som uklar. Vi stiller i den sammenheng også spørsmål om hjemmel for å gi «unntak» er for snevert formulert. Hvis en slår sammen utkastet § 2 og 3, kan en vurdere også å slå sammen utkastet § 2 annet ledd og § 3 annet ledd (likevel slik at det i forskriftshjemmelen fremgår at både spørsmålet om hvilke kontraktstyper mv. og hvem loven gjelder for, er omfattet).

Til § 6

Vi går ut fra at det er den *negative* miljøpåvirkningen det siktes til i lovteksten i § 6 første ledd første punktum; det kan i tilfelle presiseres.

Vi nevner også at det er nokså uklart når det i § 6 første ledd annet punktum vises til «hensynet til» grunnleggende menneskerettigheter. Det kan være mye som kan ivareta «hensynet til» menneskerettigheter, selv om det ikke angår spørsmålet om rettslige brudd på juridiske plikter etter bestemmelser om menneskerettigheter. Bestemmelsen reiser bl.a. spørsmålet om hvor langt det bør stilles krav overfor leverandører og underleverandører som ikke selv er pliktsubjekt etter ulike rettslige instrumenter om menneskerettigheter.

Til § 6 a

I utkastet til § 6 a er det gitt hjemmel for i forskrift å pålegge visse oppdragsgivere å stille krav om at «leverandøren» er lærlingeordning. Det fremstår som uklart om forskriftshjemmelen er ment å kunne omfatte krav også overfor underleverandører.

Til §§ 7 a og 7 b

Etter vårt syn er det overflødig og bidrar ikke til forenkling av regelverket at det gir en særskilt bestemmelse om at offentleglova skal gjelde (§ 7 a). I verste fall kan den gi grunnlag for den misforståelsen at innsyn kan kreves overfor flere rettssubjekter enn det som følger av offentleglova med forskrifter. Bestemmelsen kan også skape det inntrykk at det ikke gis innsyn på annet grunnlag, f.eks. etter miljøinformasjonsloven. Vi tilføyer at en også kan vurdere å sløyfe en særskilt henvisning til offentleglova i lovens § 12. Det er ikke tvilsomt at offentleglova uansett vil gjelde for det rådgivende organets virksomhet.

(«[e]nhver som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan», jf. innledningen til § 13 første ledd).

Slik vi har forstått det, er meningen med utkastet § 7 b at forvaltningslovens regler om taushetsplikt gjelder også der oppdragsgiveren ikke regnes som «forvaltningsorgan» etter forvaltningsloven § 13 første ledd, jf. § 1 annet punktum. Utkastet til lovtekst får ikke dette frem så godt. En annen formulering bør her overveies. En tilsvarende svakhet finnes ved utkastet til § 7 c. Vi nevner følgende som en mulighet:

«For oppdragsgivere som nevnt i § 3 som ikke regnes som forvaltningsorgan, gjelder forvaltningsloven kapittel II og § 13 tilsvarende.»

Vi nevner i den forbindelse at både utkastet til § 7 b første ledd første punktum og § 7 c første punktum fremstår som overflødige.

Etter utkastet til § 7 b annet ledd fremstår det som uklart hvilken fase av anskaffelsen konfidensialitetsforpliktelsen sikter til – fasen før kontrakt inngås, under oppfyllelse av

kontrakten eller noe annet (høringsnotatet kaster ikke lys over dette). Her bør behovet for klargjøring vurderes. Det fremstår også som uklart for oss hva som er ment fanget opp av begrepet «informasjon av fortrolig karakter», herunder hvor langt det er ment å falle sammen med det på forvaltningens hånd er underlagt lovbestemt taushetsplikt etter forvaltningsloven eller på annet grunnlag. Vi gjør ellers oppmerksom på bestemmelsene i forvaltningsloven § 13 b annet ledd.

Til § 16 a

Ut fra beskrivelsen i høringsnotatet kan det være uklart om hjemmel for å gi «pålegg» både er ment å dekke individuelle og generelle direktiver rettet mot oppdragsgiverne. Behovet og den tekniske gjennomføringen bør klargjøres i det videre lovarbeidet. En avgjørelse om tvangsmulkt er prinsipielt noe annet (og mer) enn det pålegget som danner grunnlag for tvangsmulkten. Vi viser i den sammenheng til forvaltningsloven § 2 tredje ledd om at avgjørelse om tvangsmulkt regnes som enkeltvedtak.

Ikraftsettings- og overgangsbestemmelser

Vi nevner ellers at ikraftsetting av loven ikke bør overlates til departementet. Hvis ikraftsettingstidspunktet ikke følger av loven selv, må Kongen beslutte ikraftsetting. Hjemmelen til å gi overgangsregler må dessuten utformes som en hjemmel for å gi «forskrift».

Vedr UDIs høringsuttalelse til saken

Utlendingsdirektoratets høringsuttalelse i saken, som også er sendt direkte til NFD, følger vedlagt. Justis- og beredskapsdepartementet påpeker at spørsmål knyttet til regulering av kjøp av tolketjenester bør avklares i dialog med JD, politiet og eventuelt andre berørte.

Med vennlig hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Åshild Tveit Arnstorp
rådgiver